

Yalnızlık

— hojet fahri · 16 Şubat 2016

...ve zaman durmuştu!
...ve şu bendim ki yine
aşına yalnızlığımla baş başa kalmıştım!
Ben yine -sanki ilk kezmiş gibi
kendimi seyrediyordum
...kendime dalmıştım!

Aynaya
çehreler ters düşüyorlar her zaman!
...sağ kulak sol oluyor!
...sağduyu...sol duyuyor!
...bir ömürlük arkadaş
seni düşman buluyor!
Bu acayip aynada bazen tepe
bile taklak duruyor!
...üç boyutlu yaşamın aksine bak!
Şu benim karşımdaki
her zaman benmiş meğer!
Ben gülümsedim bana!
Ben bir de kızdım ona!
Sahi, amma, acaba
tanıyor muyum onu!
...tanıyor mu o beni!
Acaba dost muyuz!
Acaba düşman mıyız!
Acaba biz kendimize dert mıyız
...derman mıyız!

Yaşamın çizgileri
hiç peşinden koşuyor alнімda!
Ölümün bir çil gibi gösterişi
...sonuna siyahça nokta koyuyor alнімda!
İhtiras dişlerini
ne diye sivrilteyim!
Gözümün tokluğunu

ne diye gizleteyim!
Benim ahengimi dünya biliyor!
...ne gerek var şarkıya!
Dudağımda acı bir suskunluk
bir acayip koku var burnumda!
...yüreğim yanmış meğer!
Bedenim
buz gibi donmuşsa bile!

Kendimi seyrediyordum!
Süzülürdü kollarımdan hayatın ağırlığı!
Dal gibi bacaklarım...
ne biçim de titriyordu aynada!
Kendime dalmıştım!
...çatladı aynadaki yalnızlığım!
ve şu bendim ki yine
çöküyordum içime!
ve zaman...hiç bir zaman
hareketten kalmadı
bir an bile...!

(Tahran - 16 Eylül 1997)